clãoꝝ intrauit. Qđ cum matri
abire volenti ꝑ abbatiſſam ino
tuiſſꝫ: illa putans iocum eē rñ
dit. Vocate pueꝝ: oportꝫ nos
ire. Venit illa intrinſecus ad fe
neſtrã dicēs. Monialꝭ ſum. nõ
ibo tecũ. Mať vero timēs mari
tum rñdit. Nõ tñ venias me
cũ ⁊ ego prēm tuũ rogabo ut
te faciat mõialē. Sicqꝫ exiuit
Mrē vero tacēte ↄtigit ut iteꝝ
montē aſcenderꝫ: filia dormien
te. Que cum ſurrexiſſꝫ mrē in ec
cleſia queſita ⁊ nõ inuenta: in
monte eã eē ſuſpicans ſecuta ē
ſola ⁊ ꝑ p̄dictam feneſtram in
greſſa: rurſum habitum ĩduit
matriqꝫ rogãti ut exiret rñdit.
Ammõ me nõ decipies: verba
ſibi ꝓmiſſa replicãs. Mrē vero
cũ multo timoꝛē recedente. pať
cũ fratribꝫ furibũd⁹ aſcēdit fo
res effregit: filiã vociferãtē edu
xit: cognatis qui eã auerterēt
cõmiſit. Quibꝫ illa nõ dũ vt pu
to nouē ãnoꝝ tã ſapienter rñ
dit: ut mirarētur. Quid plura?
Epõ Leodienſi prēmẽ ⁊ eos a q̄
bus educta fuerat excõicãte: lo
co reſtituta ē. ⁊ poſt ãnos pau
cos ibidē in abbatiſſam electa.
Hec de cõuerſiõe dcã ſũt. Mľ
ta hmõi xp̄c in ſuis opaťelecti
ctis. ad gloriam ſui nominis.
Cui cũ prē ⁊ ſpiritu ſancto ho
noꝛ ſit ⁊ impiũ ꝑ infinita ſecľa
ſeculoꝝ. Amen.

Explicit Prima diſtinctõ.

Incipiũt capľa lib̄ ſeqntis.

De contricõne q̄d ſit vnde
dicať quot ſint ſpecies ei⁹
quis fructus. Ca. primũ.

De monacho apoſtata: qui in
bello cõfeſſus: ⁊ in confeſſione
contritus: elegit duo milia an
noꝝ in purgatorio. Ca. ij

Item de monacho apoſtata: q̄
in miraculo ſãcti Bernardi cõ
tritus: extra ordinē mortuus ⁊
in clericali habitu ſepultus: ef
foſſus in tonſura ⁊ habitu mõ
chi apparuit. Ca. iij.

De ſacerdote qui dixit Si pec
cata ſunt peccata: nũq̄ ſalua
bitur anima mea. Ca. iiij.

De luxurioſo ſacerdote, cui⁹ co
lumba ĩ die natalis domini tri
bus vicibus ſacramentum al
taris tulit. ⁊ poſt contricõnem
reſtituit. Ca. v.

De Hildebrãdo latrone impe
nitente. ⁊ pena eius poſt moꝛ
tem. Cap. vi.

De Godeſcalko vſurario: qui
ſedem igneam ſibi in penis pre
patam vidit. Ca. vij.

Quã graue peccatum ſit vſura
capitulum. viij.

De parabola Lupoldi woꝛmaci
enſ epi. Cap. ix.

De ſcolari pariſieñ q̄ ob nimi
am ɔtricōem ɔfiteri nō potuit
cui⁹ pec̄a i cedula ſcripta diui
nitus ſunt deleta. Ca.x.
De muliere q̄ de filio ɔcepit:
quā Innocencius pp ob ɔtricio
nē pfc̄az a pec̄i pena iudicauit
abſolutā. Ca.xi.
De contricōe nobilis iuuenis
qui xp̄m negauit ⁊ p itercessi
onem beate v̄ginis gracie r̄sti
tutus eſt. Ca.xij.
Quid Auguſtin⁹ ſētiat de ſcā
penitentia. Ca.xiij.
De Henrico ɔuerſo q̄ peccatū
diſtulerat vſq₃ ad mortem. ca
pitulū C.xiiij.
De canonico pariſieñ qui ſac
mētis in fine ptcipans: ⁊ poſt
mortē cuidaz apparens dixit. ſe
ob nō verā ɔtricōem dānatū
eē Ca.xv.
De vago clerico apoſtatāte.
De milite Remenſe: q̄ Ca.xvi
in preſēcia ſc̄i Bernhardi con
muicās ɔtrit⁹ deceſſit. ca.xvij
De ɔtricioē Philippi comitis
namurcenſis. Ca.xviij.
De ɔtrita oracōe ɔuentus de
Hemenrode. que tpe ſciſmatis
cor Frederici imperatoris mu
tauit. Ca.xix.
De religioſa femina. q̄ ter in
ebdomada obtiuit mōcho lac
mas infra matutias Ca.xx.
Item de femina. que dño wal
tero abbi vilarieñ impetrauit
a dño graz lacmaz. Cxxi.
Item de monacho qui eidem
vualtero eādē grām optinuit.
cap.xxij.
De monacho ad cuius lacri
mas dyabolus reſpexit cum cor
eius inani gloria extolleretur
ca.xxiij.
De clerico qui puellā iudeam
ſtuprauerat quem cuz iudei accu
ſare vellent i ecc̄ia iā ɔtritū ob
mutuerīt Ca.xxiiij.
Itē de virgine hebrea. a q̄dā im
pregnata. quā cuz pntes ſpitura
crederēt Meſſiā. peperit filiam.
capitu.xxv.
Itē de puella iudea apud Lo
uaniū baptiſata. capi.xxvi.
Itē de puella i L. inſe baptiſata
capitulū.xxvij.
De clerico qui dixit epōs ala
maie n̄ poſſe ſaluari. ca.xxviij
De monacho Clareuall: q̄ nō
acquieuit recipe ep̄atū.xxix.
De epō Lōgobdie qui oñdit
xpiano epō Maguntinenſi no
mina ſibi cōmiſſor in cartula
conſcripta. Ca.xxx.
Viſio cuiuſdā de ſciſmate Rō
ni impij. de calamitate dyoceſ
Colonieñ. de terra ſācta ⁊ ad
uentu Anticriſti. ca.xxxi.
De cōtricioē ſanctor āglor.

cū demonib; p anima cuiuſdā
vſurarij contriti ¶ ca.xxxij.
De contricōe vſurarij: quē bū
ſones ex eleēoſinis ei9 decti deuo
rauerunt ¶ ca.xxxiij.
De contricōe Theobaldi vſu
rarij Pariſienſ ¶ ca.xxxiiij.
De pecunia vſurarij: q pecuniā
iux poſitā ɔſumpſit ¶ ca.xxxv
De contricōne cuiuſdā nobi
lis ab Herico duce ſaxonū ex
cecati ¶ ca.xxxvi.

¶ Expliciunt capitula.

¶ Incipit ſecūda diſtinctō de
Contricōe. ¶ Ca.pmū.

EX ſupiori diſtin
ctōne declaratū ē
cōuſiōe; aliqn p
cedere cōtricōem.
aliqn ſequi: et exē
plis pbatū. Nunc vero de ipſa
contricōe put domin9 donare
dignabitur. dicere ppono. atq;
eadē que dictur9 ſū. exemplis
confirmabo. Et ſcire dēs. q con
tricō ſit magnū bonū et pfectū
qnq; dei donum deſurſum deſcē
dens a prē luminū. in quo nō ē
trāſmutacio: neq; viciſſitudis
obumbracō. Quinq; additū per
fectōi: q minima cōtricō maxi
mam delet culpam perfecta ve
ro culpam ſimul tollit et penā.
¶ Nouici9 Vt plenī9 itellige
re valeā cōtricōis vtutē pmū

mihi debēs exponē qd ſit cōtri
cio. vn dicatur. vtrū gratis īfū
datur: ſeu ab hoīe mereatur. qt
ſint eius ſpēs. vel quid operet
i pctōre ¶ Monch9 Cōtricō ē
cordis pītudo. ſ. dolor de pctis
pti ſurgens ex timore gehēne
ptim ex amorē celeſtis patrie.
¶ Nouiti9 Eſt ne aliq drā int
pītudiē et pniāā? ¶ Monch9
Eciā Penitudo dolor eſt iterior
tollens culpam pnīa ſatiſfcō
exterior pcti delens penam.
¶ Nouicius. Que eſt differē
tia inter culpam et penam?
¶ Monachus. Culpa eſt ip
ſum peccatum. pena pmiū pec
cati. Si culpa eſt mortalis: dē
tur ei pro pmio eterna pena.
Hanc deus p cordis penitudi
nem in penam cōuertit tempa
lem. Hanc ſi inſufficiēs fuerit
contricio: delet exterior ſatiſfa
ctio. Hec eſt penitencia: quaſi
penam tenens dicta ¶ Noui
cius. Vnde dicitur contricio?
¶ Monachus. Contricio di
cta eſt: quaſi ſimul tricō. Cōpo
nitur autē a con qd eſt ſimul: et
tricō. eo q de ōmib; peccatis cor
ſimul teri debeat p dolorē. Qui de
pctō vno dol; et nō de alio: neq
q ɔcedit q in corde h9 ſit ɔtri
cō. Nō d; pctor diuidē culpā;
q de9 nō diuidit idulgentiā.